

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. D.**, zastoupený JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem se sídlem Karlovy Vary, Polská 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 4. 2020, č. j. 57 A 143/2019 – 74, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem specifikovaným v záhlaví Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2019, č. j. KK/418/SÚ/19-3. Tímto rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Magistrátu Karlovy Vary, úřad územního plánování a stavební úřad, ze dne 5. 3. 2019, č. j. 2601/SÚ/19 (dále jen „správní rozhodnutí I. stupně“), kterým bylo žalobci nařízeno odstranění stavby „*Hospodářské budovy pro chov ovcí, Andělská Hora, na pozemku parc. č. X, X, X, X, X, X, X v katastrálním území X*“ (dále též „předmětná stavba“), a to tak, že byla prodloužena lhůta k odstranění stavby, a ve zbývající části bylo správní rozhodnutí I. stupně potvrzeno.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností a současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh stěžovatel odůvodnil ve shodě se svým dřívějším návrhem na přiznání odkladného účinku jím podané žalobě. Konkrétně uvedl, že v důsledku právní moci správních rozhodnutí reálně hrozí, že se do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu stane nařízením k odstranění předmětné stavby co do lhůty k jejímu odstranění vykonatelným. Stěžovatel zdůraznil, že aktuálně platí dvanáctiměsíční měsíční lhůta k odstranění stavby, přičemž nebude-li odkladný účinek kasační stížnosti přiznán a daná lhůta uplyne, bude nucen jí respektovat a předmětnou stavbu odstranit. Tím by se stala jeho kasační stížnost zbytečnou, neboť i kdyby byla shledána důvodnou, následky v podobě odstranění stavby již nebude možné napravit. V uvedeném tak stěžovatel spatřuje nevratnou újmu, respektive nepoměrně větší, než jaká může vzniknout jiným osobám v souvislosti s ponecháním předmětné stavby v současném stavu po dobu řízení o kasační stížnosti. Přiznání odkladného účinku nebude dle názoru stěžovatele ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, který nelze spatřovat v univerzálně daném zájmu na dodržování právních předpisů, neboť takový veřejný zájem je totiž

dán v každém případě. Institut odkladného účinku by se tak stal prakticky nepoužitelným. V souvislosti s uvedeným stěžovatel odkázal na „*obdobné usnesení*“ Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 2 As 396/2017 – 28. Závěrem poznamenal, že v této věci již byl dříve přiznán odkladný účinek jeho žalobě, s čímž žalovaný souhlasil. Podle jeho názoru proto není důvod o jeho nynější žádosti rozhodnout odlišně.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že podmínky pro jeho přiznání považuje v dané věci za naplněné, a to jak co do vzniku nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, tak z hlediska toho, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Navrhl proto, aby byl odkladný účinek kasační stížnosti přiznán.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Po posouzení návrhu stěžovatele a všech souvisejících skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky plynoucí z § 73 odst. 2 s. ř. s. byly v posuzovaném případě naplněny. Současně neshledal, že by zde byly dány jakékoli skutečnosti zřetele hodné, které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bránily. V této souvislosti zdejší soud rovněž zohlednil, že v souladu s tvrzením stěžovatele přiznal krajský soud usnesením ze dne 23. 9. 2019, č. j. 57 A 143/2019 – 46, odkladný účinek jeho žalobě. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele tak bude zachována *kontinuita* suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného.

[6] Nejvyšší správní soud ve shodě s odkazovaným usnesením krajského soudu dospěl k závěru, že následky hrozící stěžovateli v případě výkonu správních rozhodnutí, tj. v konečném důsledku odstranění předmětné stavby, by byly fakticky nevratné. V uvedeném tak lze spatřovat nepoměrně větší újmu na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku hrozí jiným osobám. Zdejší soud v projednávané věci současně neshledal, že by přiznávání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Sám žalovaný nejenže návrhu stěžovatele neodporoval, ale přiznání odkladného účinku výslovně navrhl.

[7] Vzhledem k výše uvedenému tedy Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., tak, že kasační stížnosti stěžovatele přiznal odkladný účinek.

[8] Zároveň soud připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*“. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku krajského soudu, ale vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného byl taktéž přiznán odkladný účinek (viz výše), do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti se obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[9] Na závěr Nejvyšší správní soud dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. května 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu